

tægterne paa dette Finanslovsforslag vil jeg anse for at være beregnede med en tilnærmelsesvis Nøjagtighed, som jeg mener vil slaa til. Udgifterne derimod tør jeg naturligvis ikke indestaa for, ikke alene fordi Udgiften kan stige — et Forhold, jeg senere skal komme tilbage til. Udgifterne er blevet beregnet efter de nu-gældende Priser, hvad jeg maatte anse for nødvendigt, og desuden er Beløbene efter Lønningsloven opførte paa Finanslovsfor-slaget. Lønningsloven blev imidlertid vedtaget saa sent i dette høje Ting, at det blev nødvendigt at lægge Lovforslagets Beløb til Grund, de endeligt vedtagne Beløb har ikke alle Steder kunnet lægges til Grund. Dette Lovforslag kommer ogsaa til det høje Ting uden Anmærkninger, og dette skyldes dels, at man har ønsket at faa Anmærknin-gerne saa nøjagtige som muligt med Hen-syn til Lønningslovens Bestemmelser, dels Trykkerivanskeligheder, som er blevet større og større, eftersom 8 Timers Ar-bejdsdagen er indført paa Trykkeriet og Overarbejde ikke ønskes af Trykkeriar-bejderne, og endelig fordi den høje Rigs-dag har holdt Møde, lige til, saa at sige, denne Rigsdag begyndte, hvorfor Tryk-keriet har været optaget med de daglige Arbejder, som det har været nødvendigt at faa tilendebragt for Folketing og Lands-ting. Dette er Aarsagen til, at Anmærknin-gerne ikke foreligger trykte endnu, men jeg maa dog tilføje, at de naturligvis vil komme til at foreligge ikke alene inden den Tid, da man efter sædvanlig Skik kan vente, at første Behandling af dette Lovforslag vil blive paabegyndt, men ogsaa meget tidligere. Heller ikke Stats-regnskabet foreligger i det Omfang, hvori jeg helst ønskede, det skulde foreligge, idet det kun foreligger med det alminde-lige Bevillingsregnskabs store Konti for Rigsdagens Medlemmer. Aarsagen er en lignende som med Hensyn til Finanslov-forslagets Anmærkninger, nemlig dels Vanskeligheder ved at faa Trykkeriar-bejdet endt, dels den Omstændighed, at Tillægsbevillingsforslaget først i Begyn-delsen af Juni blev gjort færdigt fra den høje Rigsdag, og at Tillægsbevillingsloven er langt mere omfattende end selve Fi-nansloven. Derfor var det nødvendigt at gøre et meget betydeligt Arbejde for at faa baade Finanslov og Tillægsbevillings-lov indregnet i Statsregnskabet. Jeg maa bede dette undskyldt, idet jeg dog er-klærer, at Finansministeriet er uden Skyld deri. Det er just, fordi Finansministeriet

har ønsket at fremlægge et Finanslovsfor-slag, der indeholdt det af Grundloven foreskrevne Overslag over Indtægter og Udgifter for det kommende Finansaar, at Lovforslaget dels ikke har den fuldkom-men nøjagtige Form, det skulde have, dels at Anmærkningerne ikke foreligger. Man vil f. Eks. paa Statsbanernes Budget ikke finde Lønningsudgifterne opførte under de enkelte Poster, men paa en almindelig Rubrik finde anført, at den forventede nye Lønningslov vil afstedkomme en Ud-gift af 26½ Mill. Kr. Udtrykket „den forventede nye Lønningslov“ er brugt, fordi denne Del af Finanslovsforslaget var færdigtrykt, inden Lønningslovsforslaget var gjort færdigt, men selve Beløbet er for saa vidt rigtigt nok, som der der er taget Hensyn til Forslaget.

Jeg skal efter Sædvane omtale 3 Fi-nansaar, dels det tilendebragte Finansaar 1918—19, dels det Finansaar, vi for Øje-blikket befinder os i, 1919—20, og endelig det Finansaar, som Finanslovsforslaget om-handler, 1920—21. Jeg skal begynde med Finansaaret 1918—19. For alle de 3 Fi-nansaar, baade det tilendebragte, det nu-værende og det kommende, gælder det, at Vanskeligheder har der været og vil der stadig blive. I 1918—19 var Ind-tægten paa de løbende Paragraffer 462,2 Millioner, deraf bringer Skatter og Afgif-ter 401,6 Millioner og deraf atter Ind-komst- og Formueskatten 230,2 Millioner, Arveafgiften 7,7, d. v. s. tilsammen 237,9 eller med et rundt Tal 238 Millioner, som var det Beløb, som indvandt ved de di-recte Afgifter. Hertil kommer Forbrugs-afgifterne paa § 5 med 81,8 Millioner, altsaa noget omkring ¼ i Forhold til de direkte Afgifter. Samtidig var Stempel-afgiften 58,1 Millioner, men deraf faldt paa Børsskatten 30,9. Med Hensyn til Ind-komst- og Formueskatten var der ingen Stigning i Forhold til det foregaaende Skatteaar for Københavns Vedkommende, der holdt Indkomstskattens Beløb sig om-kring 25 Mill. Kr. Derimod var der for Landdistrikternes Vedkommende en meget betydelig Stigning, fra 13,6 i det foregaa-ende Finansaar til 17,8 i Finansaaret 1918—19, saaledes at Landdistrikternes Indtægt er gaaet op med 34 pCt. Ind-tægterne var altsaa i alt paa § 5 401,6, og dette var, hvad man havde turdet vente, men naar Indtægten alligevel ikke blev højere, laa det i, at der for Virksom-hederne blev et Tab. Statsbanerne ud-viste et Underskud af 16,1 Mill. Kr., Post-væsenet et Underskud paa 1 200 000 Kr.;